

Když je soudruh Zaorálek proti...

GABRIELA CLEMENSOVÁ

V posledních týdnech našemu zpravodajství dominuje debata o americkém radaru na českém území. V této souvislosti se velmi často objevuje jméno místopředsedy a bývalého předsedy PS ČR, Lubomíra Zaorálka. „Proti radaru je 200 demonstrantů, ruští generálové a pan Zaorálek,“ žertoval onehdy na Primě v Partii předseda Topolánek. Jindy otevře svůj oblíbený deník a jukne na mě nadpis: „Zaorálek hřtmal z tribuny proti ... atd.“, o rozhlasu již ani nemluví.

Proto si kladu otázku, zdali česká veřejnost ví, kdo pan Zaorálek je.

Když jsem kdysi studovala Filozofickou fakultu Univerzity J. E. Purkyně, dnes Masarykovy univerzity, studoval Lubomír Zaorálek na stejné škole obor, který se nazýval marxisticko-leninská filozofie a politická ekonomie. Zmíněný obor měl jediné vznosné poslání, a to vzdělávat a vychovávat budoucí vysokoškolské učitele marxismu-leninismu.

Této vědě věd totiž neunikl nikdo, kdo chtěl tehdy získat vysokoškolský diplom. Ať jste studovali zootechniku, zvěrolékařství či jazyky, marxismus-leninismus byl povinný pro každého.

Za mého studia na fakultě tam vědecký komunismus, nejrevolučnější to součást marxismu-leninismu, přednášel a zkoušel jistý soudruh docent Neveselý. Na přednáškách také hřtmal. Například o tom, že západní buržoazní propaganda označuje zcela neprávem komunisty za nehumánní, protože fyzicky likvidují opozici. „*To není nehumánní, to je naopak vysoce humánní, soudruzi, neboť jediné tak může komunistická strana chránit široké lidové vrstvy před zhoubným vlivem opozice,*“ hřtměl jeho hlas za katedrou. Protože se tehdy mně a ještě jednomu spolužákovi udělalo z těchto řečí nevolno, rozhodli jsme se až do konce semestru na jeho přednášky nechodit. Soudruh docent si u našich jmen udělal červený puntík a vzkázal nám po spolužácích, že si nás u zkoušky podá. A také podal. „*Kdo je hegemonem socialistické revoluce?*“ zeptal se mě. „*Dělnická třída, vyzbrojena učením Marxe, Engelse a Lenina a vedena svým předvojem, komunistickou stranou, která jako jediná je schopna pochopit historickou úlohu proletariátu v dějinách,*“ odpověděla jsem suverénně. „*Ano, ale vzhledem k puntíku je tu soudružko ještě jedna otázka: Kdo je hegemonem socialistické revoluce v rozvojových zemích?*“ Že by opět dělnická třída, špitla jsem. „*Nikoliv,*“ zvolal vítězně soudruh docent. „*Dělnická třída v zemích třetího světa není dostatečně vyspělá na to, aby nastolila komunismus, nuže... ?*“

Musela jsem popravdě říct, že nevím.

„*V zemích třetího světa, soudružko, jsou hegemonem socialistické revoluce pokrokoví důstojníci, jako například soudruh Kadáfi v Lýbii,*“ poučil mě zmíněný pedagog a vyhodil mě od zkoušky. Právem. Kdybych nebyla hloupá, tak jsem si vzpomněla, s jakou pompou a slávou soudruh prezident Husák, stranické

politbyro a pracující lid ČSSR vítali soudruha Kadáfiho. Soudružky v národních krojích mu podávaly chléb a sůl už na letišti v Ruzyni a lidem vlastněná televize to vše přenášela v přímém přenosu. A také, že vzdělávací ústav s hrdým názvem Vojenská akademie Antonína Zápotockého (též soudruha) se tolik hemžil muslimskými studenty, že se mu mezi prostým lidem říkalo Mezinárodní škola terorismu.

Tak takhle vypadal předmět zvaný marxismus-leninismus a ti, kdo ho učili. A tento obor si vybral jako svoji výlučnou specializaci soudruh Lubomír Zaorálek a pět let ho pilně, poctivě a s láskou studoval a vystudoval.

Nebyla bych ani překvapena, kdyby si jméno i titulem doktor ozdobil. Studium tohoto společensky významného oboru bylo samozřejmě úzce spjato s členstvím v KSČ. Pokud většina jeho studentů nebyla členy již na střední škole, byli přijati do KSČ během druhého či třetího ročníku studia na VŠ. A jak asi leckterý čtenář ví, jejich bohubilá profesionální činnost v rolích dalších soudruhů docentů Neveselých byla garantována existencí rodné KSČ, Lidových milic jakožto její sevřené pěsti, StB, bratrského Sovětského svazu i bratrské KGB, bratrské Sovětské armády dočasně dislokované na našem území a jejími raketovými základnami, jadernými střelami a radary, též dočasně na věčné časy a nikdy jinak u nás umístěnými.

Dnes soudruh politruk Zaorálek hřtmá z tribuny parlamentu, že je proti radaru. Když je tedy soudruh Zaorálek, ruští generálové a pokrokoví důstojníci třetího světa, jako např. soudruh Kadáfi proti, já jsem jednoznačně pro.

Psáno pro Neviditelného psa, uveřejněno se souhlasem autorky. Snímek Fragmenty: Jiří Pancíř